

Fortællinger om

Anders og Theodoras børn

Navn: Arne

Rev. 2021-02-18

	<p>Farbror Arne og familien i Smidstrup</p> <p>Arne og Asta, Gamle Hanne, Carl Andreasen samt lille Hanne (Marie) - alle mennesker som betød meget for familien i Smidstrup.</p> <p>Arne købte i 1942 Bjerglækkegård i Pederstrup, hvor far blev bestyrer efter uddannelsen på Korinth Landbrugsskole. Dagny var blev ansat ansat som husbestyrerinde indtil mor kom ind i billedet.</p> <p>Far havde efter en brokoperation fået en blodprop i det ene ben og på grund af den gamle skade, måtte han opgive landbruget, han kunne ikke holde til at gå efter hestene. Det var i 1947, og lige før traktorerne gjorde deres indpas i landbruget.</p> <p>Det var et lån fra Arne som gjorde det muligt at købe børnehjemmet i Smidstrup og en lille lastvogn, så far og mor kunne begynde forfra med at starte en samlecentral for slagtefjerkræ, som så kunne levere fjerkræ til slagteriet i Ørbæk.</p> <p>Sidst på vinteren 1947 ankom den lille familie til Smidstrup med et flyttelæs og et læs risbrænde på den lille lastvogn.</p>	Henning fortæller
	<p>Farbror Arne og børnene i Smidstrup</p> <p>Arne og Asta har altid været der, mens jeg var barn og ung.</p> <p>Generøse mennesker, som forkælede os børn. Vi var ofte på besøg i Ørbæk hvor vi afleverede lasten af fjerkræ og fik store bundter pengesedler med hjem, som far sad på i bilen og lagde under hovedpuden når han kom hjem. Pengene halede Carl Andreasen ud af en låge i muren, måske fra en gammel skorsten - pengene lå i store bundter. Carl var god til at passe på pengene og tålte ikke unødige udgifter. Ved fastelavnstid i 1955 var vi på blevet stoppet af politiet og havde udsigt til en bøde. Det var Carl ikke tilfreds med, det var en unødvendig omkostning.</p> <p>Den vi som børn mærkede mest til var Tante Asta. Hun var gavmildheden selv og af og til faldt der store gaver af. Det var hende som gav os det første LEGO-legetøj allerede først i halvtredserne, og til min konfirmation i 1958 fik jeg en flot kikkert. Derhjemme var der også faldet forskellige pyntegenstande af.</p> <p>Astas gæstfrihed var legendarisk. Ingen kunne lave et frokostbord eller et kaffebord som hun og alle som kom i hjemmet husker Astas indtrængende opfordring "Nøj" skal du ikke ha' en lill' bit' mer?".</p> <p>Arne passede godt på sin familie. Han havde de 3 piger omkring sig, Gamle Hanne, Asta og lille Hanne (Marie) og alle blev godt forkælet. Asta tog sig af sin mor, og det fortælles at hun altid måtte sove i det gamle hus i nærheden af hende, så villaen blev derfor aldrig brugt som egentlig beboelse.</p>	Henning fortæller
	<p>Svigerinderne</p> <p>Konkurrencen mellem svigerinderne i familien blev der ofte talt om ved sammenkomsterne og i telefonen. Da tante Ketty i Skibby fik en</p>	Henning fortæller

	<p>lyseblå Opel Kaptajn, måtte Asta have en magen til. Det var to flotte biler, som vi knægte måtte beundre.</p> <p>Da Arne med familie skulle en tur til Norge, var vi tilfældigvis i Frederikshavn på ferie i vores folkevognsrugbrød, da man skulle have Kaptajnen med på færgen Peter Wessel (Peter Bræk kaldet).</p> <p>Det var et flot syn da bilen med kran blev hejst ombord, så man kunne se vidunderet fra alle sider- også for neden.</p>	
	<p>Farbror Arne - og Ørbæk Fjerkræslagteri</p> <p>I sine unge år hvor Arne kom i kontakt med Carl Andreasen, som i 30-erne startede med indsamling af slagtefjerkræ med en motorcykel og påbegyndte opbygningen af Ørbæk Fjerkræslagteri.</p> <p>Arne blev gift Carl Andreasen datter, Asta, og i bryllupsgave fik de den flotte villa på den modsatte side af vejen.</p> <p>Da Carl døde, sidst i halvtredserne kørte Arne slagteriet videre det udviklede sig, også økonomisk, det var en god forretning under krigen og lige derefter og trenden fortsætter op i 50'erne endnu en halv snes år.</p> <p>Farbror Arne var pioner, som de andre brødre og byggede efterhånden slagteriet op til en stor moderne virksomhed.</p> <p>Da tiderne skiftede og konkurserne ramte midt i 60'erne var han og Asta i stand til at sadle om og kom til Smidstrup og passede høns, indtil det heller ikke gik længere.</p> <p>De flyttede så tilbage til Ørbæk hvor de købte en lille ejendom i Kastel, hvorfra Arne solgte fjerkræ og Asta solgte smørrebrød. Senere fik Arne ansættelse hos Valencia i Hedensted og kørte ud med salgsvogn og solgte sodavand mv. Arne var en vellidt gæst rundt om på Ørbækegnen.</p> <p>De sidste år tilbragte de i Kokkedal, hvor de var tættere på Lille Hanne, som vi nu kender som Marie</p>	<p>Henning fortæller</p>